

'ยาทากันยุง' เพิ่มฤทธิ์กันโดนกัดยาวนาน

ยุงถือเป็นสัตว์ประจำถิ่นของประเทศไทย และประเทศในเขตร้อน ปัจจุบันมีหลายสายพันธุ์ ซึ่งสามารถก่อโรคอันตรายได้หลากหลาย โดยเฉพาะ "ยุงลาย" สามารถก่อโรคได้มากถึง 3 โรค คือ ไข้เลือดออก ไข้ปวดข้อชิคุนกุนยา และไข้ติดเชื้อมาลาเรีย ถึงขนาดที่องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้เป็นปัญหาสาธารณสุขระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ยังมี "ยุงตัวดำ" นำโรคเท้าช้าง ส่วน "ยุงก้นปล่อง" จะก่อให้เกิดโรคมาลาเรีย ส่วนมากจะพบในจังหวัดแถบชายแดนประเทศ หรือติดเขตก

ล่าสุด เมื่อปี 2558 ที่ผ่านม ทางโรงงานเภสัชกรรมทหาร ได้มีการพัฒนาสูตรจากเดิมที่มีความเข้มข้น 15% ให้มีความเข้มข้นเพิ่มขึ้นเป็น 33% หรือ ดีเฟนซ์รีเฟลเลนท์ มัลติคิโดชั่น ซึ่งมีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสูตรที่มีการใช้ในกองทัพสหรัฐอเมริกา

"เราได้มีการเพิ่มสารสำคัญเช่น สารดีดี (Dlethyltoluamide : Deet) เป็น 33% และเพิ่มสารสำคัญที่ช่วยให้ด้วยาคิด

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องช่วยกันเร่งทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ทำลายยุงตัวแก่ ที่สำคัญคือต้องระมัดระวังตัวเองไม่ให้โดนยุงกัด ด้วยการนอนกางมุ้ง หรือ "ทาโลชั่นป้องกันยุงกัด"

ทั้งนี้ พล.ต.อนุมนตร์ วัฒนศิริ ผอ.โรงงานเภสัชกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ระบุว่าในแต่ละปีมีทหารเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคที่มียุงเป็นพาหะจำนวนมาก โดยเฉพาะแถบพื้นที่ชายแดนจังหวัดศรีสะเกษ แถบเขาพระวิหาร พบการระบาดของโรคมาลาเรียในหมู่ทหาร

ดังนั้นทางโรงงานเภสัชกรรมทหารจึงได้มีการคิดค้นยาทากันยุงที่มีประสิทธิภาพ และสามารถออกฤทธิ์ได้นานมากกว่า 7 ชั่วโมง เพื่อให้กับทหารได้นำไปใช้ระหว่างการลาดตระเวน ประจำการ หรือฝึกกองกำลัง ซึ่งแต่ละปีมีการใช้ไปประมาณกว่าแสนขวด

ที่ผิวได้ยาวนานขึ้น เพราะเวลาทหารลาดตระเวน หรือฝึกซ้อมอากาศจะร้อน และไม่ได้มีเวลามาทายาพวกนี้บ่อย ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพเช่นนี้จึงถือว่าเป็นเรื่องจำเป็น"

ทั้งนี้จากการนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปทดสอบที่ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อดูประสิทธิภาพในการป้องกันยุงลายได้นานถึง 7 ชั่วโมง เช่นเดียวกับผลการทดสอบที่ห้องปฏิบัติการ คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อดูผลในการป้องกันยุงก้นปล่องกัด ก็พบว่ามีประสิทธิภาพไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

ยาทากันยุงนอกจากจะช่วยปกป้องทหารที่ออกลาดตระเวนปกป้องประเทศแล้ว ประชาชนทั่วไปยังสามารถเข้าถึงได้ง่ายเช่นกัน.

อภิวรรณ เสาเวียง : รายงาน